

מ"ת 1440/09/21 - מדינת ישראל נגד ניסים אוחיון

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 1440-09-21 מדינת ישראל נ' אוחיון (עציר)

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: ניסים אוחיון (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת סגנית הנשיא, כבוד השופטת נועה חקלאי מיום 8.12.21 במסגרתה נקבע, בין היתר, כי מעצרו של המשיב יהא בתנאי פיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 5.9.21, הוגש כנגד מר ניסים אוחיון (להלן: "המשיב") כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (מעל שנתיים), נהיגה בזמן פסילה, אי ציות להוראת שוטר במדים ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף.
2. לצדו של כתב האישום, הוגשה הבקשה נשוא ההליך דנן - בקשה למעצר ולפסילה עד תום ההליכים המשפטיים.
3. בו ביום, התקיים בפני כבוד השופטת אושרת חנה בר דיון, אשר בסיומו נקבע כי המשיב ייעצר עד החלטה אחרת ונקבע דיון המשך ליום 14.9.21.
4. ביום 14.9.21, לאחר דיון שהתקיים בפני, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב וקבעתי כי המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת.
5. ביום 14.11.21, הורתה כבוד השופטת חקלאי על הגשת חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני. זאת, חרף העובדה שתסקיר המעצר טרם הוגש.
6. ביום 8.12.21, לאחר שהוגש תסקיר המעצר ולאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, התקיים דיון במעמד הצדדים ובסיומו הורתה כבוד השופטת חקלאי, בין היתר, על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו תוך שנקבע כי המשך המעצר ירוצה בדרך של פיקוח אלקטרוני.
7. ביום 23.3.22, הוגשה הבקשה מושא ההחלטה דנן - בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור ולהסרת הפיקוח האלקטרוני באופן שיאפשר לו להשתלב במקום עבודה.
8. ביום 30.3.22, התקיים בפני דיון בו טענו הצדדים לבקשה.

ב. טענות הצדדים:

9. לטענת המשיב, הוא מצוי מזה שבעה חודשים, ואף למעלה מכך, בתנאי מעצר כך שפרנסתו נפגעה והוא

נדרש לשלם מזונות לגרושתו.

10. המשיב טוען כי בקשתו היא לשהות, במשך מס' שעות קצובות בכל יום, במקום אחר (מקום העבודה) אך באותם תנאים של פיקוח צמוד והדוק. בהקשר זה, מפנה המשיב לכך שכבר הותר לו לצאת לבדיקות וסידורים והדבר קרה מבלי שנרשמה לחובתו אף הפרה. משכך, כך לשיטת המשיב, הוא הוכיח שאפשר לסמוך עליו.

11. כמו כן, המשיב מפנה לכך שהעבירות העומדות בבסיס ההליך דנן הן עבירות תעבורה וטוען שהמסוכנות היא מסוכנות מנהיגה אותה ניתן לאיין באופן מוחלט באמצעות ערבים טובים. זאת, כאשר נחתמו 7 ערבויות גבוהות מאוד וגם הופקדה הפקדה כספית משמעותית בקופת בית המשפט וכאשר סך הערבויות מגיע למעל 100,000 ₪.

12. המבקשת מתנגדת לבקשה וטוענת כי היא לא עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). כך, לטענת המבקשת, לא הועלו נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן לשינוי משמעותי במצב, לא הוצגו עובדות חדשות ולא חלף זמן ניכר מההחלטה. בהקשר זה מדגישה המבקשת כי אין בעצם חלוף הזמן, שלשיטתה גם אינו ממושך, כדי להצדיק את הסרת האיזוק.

13. המבקשת סבורה כי המסוכנות של המשיב ברורה ונשקפת מהעבירות אותן ביצע. לטעמה, מדובר במשיב עם תודעה עבריינית ואין טענה להפחתה במסוכנות. בהקשר זה מדגישה המבקשת שהמשיב הוא רצידיוויסט בעבירות של נהיגה בזמן פסילה (פעם רביעית) ופקיעת רישיון נהיגה (פעם שישית) - דבר המלמד על כך שאין לו מורא מהחוק.

14. על כך מוסיפה המבקשת וטוענת כי עמידתו של המשיב בתנאים מבלי להפר אותם היא הסטנדרט.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה לעיון חוזר ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

15. סעיף 52(א) לחוק המעצרים, קובע כדלקמן:

16. "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

17. ביחס לחלוף הזמן, הרי שהבקשה דנן הוגשה כארבעה חודשים מאז ניתנה ההחלטה בה מתבקש העיון החוזר. במצב דברים זה, ברי כי לא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה באופן המצדיק היעדרות לבקשה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8631/21 מדינת ישראל נ' חוסיין לפיהם:

"בקשתו של המשיב הוגשה אך כארבעה חודשים לאחר מועד מתן ההחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני (וכחודשיים לאחר שמקום המעצר שונה, לבקשתו, לבית הוריו), ובנסיבות אלה לא ניתן לומר כי עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

ראו גם בבש"פ 6389/21 מזרחי נ' מדינת ישראל (4.10.21).

18. כמו כן, עיון בבקשה מלמד כי לא עומדות בבסיסה עובדות חדשות שנתגלו לאחר מתן ההחלטה מיום

8.12.21 ולמעשה כל שנותר לבחון הוא האם נשתנו הנסיבות וככל שכן - האם יש בשינוי כאמור כדי להצדיק היעדרות לבקשה.

19. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 966/16 **זידאן נ' מדינת ישראל** (28.2.16) (להלן: **"עניין זידאן"**):

"פגיעה כלכלית מהווה למרבה הצער חלק אינטגרלי מעצם היותו של אדם נתון במעצר עד תום ההליכים".

20. כלומר, הפגיעה בפרנסתו של המשיב אינה מהווה, כשלעצמה, נסיבה שהשתנתה אלא חלק אינטגרלי מעצם היותו של המשיב נתון במעצר (בפיקוח אלקטרוני) עד תום ההליכים נגדו.

21. זאת ועוד, הרי שגם חובתו של המשיב לשלם מזונות אינה מהווה עובדה חדשה או נסיבה שהשתנה.

22. לא זו אף זו, הרי שסעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים מונה את רשימת המטרות שלשמן יהיה רשאי עצור בפיקוח אלקטרוני לצאת ממקום הפיקוח באישור בית המשפט וביניהן: קבלת טיפול רפואי, קבלת טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, תכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר או "לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו".

23. אין מחלוקת על כך שהתכלית העומדת בבסיסה של הבקשה - "יציאה לעבודה" - אינה מנויה בסעיף 22ד(1)(ג)(2) כפי שפורט לעיל וגם לא הומלצה במסגרת תסקיר המעצר. לכן, השאלה הטעונה הכרעה היא האם עניינו של המשיב בא בגדר "תכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו".

24. אכן, מעיון בהוראת סעיף 22ד(2) עולה כי בית המשפט רשאי להורות על חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה, אך אין די בכך כדי להיעתר לבקשה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 2296/16 **חג'ג' נ' מדינת ישראל** (15.5.16) לפיהם:

"מובן כי אפשרות זו איננה הכלל, אלא שהיא תינתן במקרים יוצאי דופן שימצאו מתאימים לכך, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, שיבחן, בנוסף ליתר התנאים הנדרשים בחוק המעצרים טרם שיקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה המבוקשת, האם "אורכו" של "חלון היציאה" המבוקש איננו פוגע בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני ושלוש הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לגריעה בזכויותיו של העציר".

כך גם דברי בית המשפט העליון בבש"פ 4425/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.7.19) לפיהם:

"כבר נתתי דעתי בעבר לכך שיציאה לעבודה של מפוקח באיזוק אלקטרוני תותר רק בתנאי שאין בה כדי לסכן את שלום הציבור או לפגוע בתקינות ההליך המשפטי".

25. במילים אחרות, וכעולה מלשונו של סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק, על בית המשפט לבחון תחילה האם אין במתן האפשרות ליציאה לעבודה כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני תוך סיכון שלום הציבור או פגיעה בתקינות ההליך המשפטי.

26. בענייננו, המשיב סבור כי המסוכנות הנשקפת ממנו היא מסוכנות מנהיגה וכי ניתן לאיין אותה באמצעות ערבים טובים.

27. אין בידי לקבל טענה זו כאשר ברי כי ככל שאכן היה מדובר במסוכנות מנהיגה בלבד, בית המשפט היה משחרר עוד קודם לכן את המשיב לחלופת מעצר ואולי אך מסתפק בפסילתו מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה. אולם, לא כך הדבר ובהקשר זה אין אלא להפנות לדברי כבוד השופטת חקלאי בהחלטתה מיום

8.12.21 לפיהם:

"מכלול הנתונים, כמו גם מהמפורט בתסקיר, ניתן להתרשם כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא משמעותית ביותר. יודגש כי שירות המבחן אף מעריך כי קיים סיכון להישנות העבירות".

ובהמשך:

"המלצתו של שירות המבחן מקובלת עליי. אכן מכלול נתוניו של המשיב, לרבות הרשעות בעבירות מרמה המלמדות על חוסר יושר והפרת הוראה חוקית, מלמדות כי לא ניתן לתת אמון במשיב ולכן אני סבורה כי לא ניתן לשקול שחרורו ולו בפיקוח אלקטרוני (הצ"ל אנושי - הערה שלי, ה.א.א)".

ודוק, "מכלול נתוניו של המשיב" הינו -

"13 הרשעות קודמות בתחום התעבורתי, לרבות עבירות דומות של נהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה, תלויים ועומדים מאסרים מותנים כנגדו, המשיב כבר ריצה מאסר בפועל בגין עבירות זהות".

28. זה המקום להפנות לדברי בית המשפט העליון בעניין זידאן לפיהם:

"כזכור, מטרתה של תוכנית הפיקוח האלקטרוני במתכונתה הנוכחית היא לשמש אמצעי מעצר נוסף לעצורים, שמפאת מסוכנותם לא ניתן היה לשחררם לחלופה שיהא בה כדי להפחית דייה ממסוכנות זו. נודעת לדברים אלה משמעות מקום שבית המשפט מתבקש לאשר יציאה לעבודה של מי שנעצר עד תום ההליכים. כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומי למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאווורות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, **טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה**" (ההדגשה אינה במקור, ה.א.א).

29. בענייננו, לא עלה בידי המשיב להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה ובמצב דברים זה לא ניתן לאפשר יציאתו לעבודה בין אם באמצעות פתיחת חלונות בפיקוח אלקטרוני ובין אם בשחרורו לחלופת מעצר.

30. בטרם סיום, יש להדגיש כי אין בכך שלא נרשמה לחובתו של המשיב הפרה כלשהי של מעצרו בפיקוח האלקטרוני כדי לאיין את הסיכון שנשקף ממנו. זאת, כאשר יש בעברו של המשיב כדי ללמד על כך שלא ניתן ליתן בו אמון.

31. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לעיין חוזר נדחית.

ניתנה היום, ט' ניסן תשפ"ב, 10 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

